

відносин. Характерними рисами організаційно-господарських відносин є те, що вони складаються у процесі управління господарською діяльністю, сторонами цих відносин виступають, з одного боку, органи, які здійснюють таке управління, а з другого – суб'єкти господарювання, самі ці відносини мають господарсько-управлінський характер, є відносинами «по вертикалі». Також вважаємо, що законодавець має більш чітко закріпити положення в законодавстві щодо організаційно-господарських відносин, а не лише визначити їх поняття та зазначити що такі відносини існують. Це необхідно зробити для однакового застосування судами відповідних норм, оскільки судді не завжди тлумачать одні й ті ж норми однаково. При цьому законодавець має спиратися на думки та позиції юристів-практиків і науковців, враховуючи вже захищені дисертації та надруковані наукові праці.

Література

1. Віхров О. П. Організаційно–господарські відносини як предмет правового регулювання / О. П. Віхров // Право України. – 2010. – С. 57-63.
2. Воловик О. Організаційно-господарські відносини у системі корпоративного управління / О. Воловик // Право України. – 2004. – № 7. – С. 58-61.
3. Про господарські товариства: Закон України від 19 вересня 1991 р. № 1576–ХІІ (зі змінами, внесеними згідно з законами) // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 22. – Ст. 773.4.
4. Знаменський Г. Л. Науково-практичний коментар до Господарського кодексу України: 2-ге вид., перероб. і допов. / За заг. ред. Г. Л. Знаменського, В. С. Щербини. – К.: «Юрінком Інтер», 2008. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://crimealawyers.com/naukovo-praktichnii-komentar-gospodarskogo-kodeksu-ukra-ni>.

УДК 347.3 (043.2)

Похиленко І. С., к.ю.н., доцент,

Шандрук А., студентка,

Київський університет права НАН України, м. Київ, Україна

ПРО ПРАВОВИЙ РЕЖИМ МАЙНА У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

Особливості правового режиму майна визначаються Конституцією України, законами України «Про оборону України», «Про Збройні Сили України», «Про правовий режим майна у Збройних Силах України» та «Про господарську діяльність у Збройних Силах України».

Актуальність даної теми відображається у ступені її обговорення у наукових та практичних колах. Дослідженням даної тематики займаються

такі вчені як Ф. С. Бражник, С. М. Корнеєв, В. М. Кудрявцев, О. І. Чистяков, В. П. Бодаєвський, С. І. Дячук, М. І. Мельник, М. І. Хавронюк.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України», військове майно є державним майном, яке закріплено за закладами, військовими частинами, установами та організаціями Збройних Сил України. В той же час серед об'єктів управління державної власності відсутній такий вид майна, як військовий, визначених у ч. 1 ст. 3 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» [1].

Тому, з урахуванням викладеного, я вважаю, що буде доцільно доповнити Закон України «Про управління об'єктами державної власності» а саме, в ч. 2 ст. 3 абзацом третім такого змісту: «Особливості управління майном, закріпленим за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил України визначаються Законом України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України».

Наступним недоліком, який вбачається законодавцем стосовно правового режиму майна є не визначений момент набуття майном характеру військового.

Нечіткість визначення полягає в розділених у часі діях - 1) надходження майна до Збройних Сил України і 2) закріпленням цього майна за військовою частиною – це призводить до висновку, що майно набуває статусу військового з моменту закріплення його за військовою частиною, іншими словами з моменту прийняття органом військового управління рішення про закріплення [2].

Я погоджуюсь з Івановим С. О., що цей висновок невірний, так як саме Міноборони, як центральний орган управління Збройних Сил України, закріплює військове майно за військовими частинами на праві оперативного управління згідно до ч. 2 ст. 3 Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України» [3]. Тобто сам момент закріплення майна за військовою частиною визначає суб'єкта права оперативного управління зазначеним майном - надає майну характеру військового майна. На мою думку, це ще одна прогалина в законодавстві, і слід внести виправлення до нього, а також доповнення щодо окремих видів майна.

Необхідно також звернути увагу на питання правового титулу, на якому військове майно закріплюється за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил України, так як у ЦК України такі правові титули як право господарського відання і право оперативного управління відсутні, а Закон України «Про власність», ч. 1 ст. 39 якого встановлювала, що майно, яке є державною власністю і закріплене за

державною установою, що перебуває на державному бюджеті, належить їй на праві оперативного управління – втратив чинність.

Звичайно може здатися, що це питання вирішується нормами ГК України, де неодноразово вживається термін «право оперативного управління», але не слід забувати, що цей термін вживається до суб'єктів господарювання, а військові частини, заклади, установи та організації Збройних Сил України є суб'єктами господарювання лише в разі реєстрації їх у Збройних Силах як суб'єктів господарської діяльності [4].

Я вважаю, що це досить важливе питання, так як в порівнянні з правом власності, право оперативного управління є похідним і носить «обмежений характер», тому обсяг правомочностей військової частини щодо державного майна завжди буде меншим. Але ж якщо надати їй такі ж самі правомочності як і державі, то це буде означати втрату державою можливості контролювати процеси щодо використання свого майна. Саме тому, на мою думку, слід доповнити Закон України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України» статтею про правові титули.

Проведене нами дослідження правового режиму майна у Збройних Силах України свідчить про те, що законодавством досить докладно врегульовано відносини, які визначають: 1) формування майнової бази військових частин, установ, закладів; 2) структуру зазначеного майна; 3) правовий титул, на якому майно належить зазначеним суб'єктам.

Проте існують проблеми подальшого вдосконалення законодавства, яке регулює правовий режим майна у Збройних Силах України.

Література

1. Про управління об'єктами державної власності: Закон України від 21 вересня 2006 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 46. – Ст. 456.
2. Іванов С. О. Правовий режим майна, закріпленого за військовими частинами / С. О. Іванов // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. – 2004. – № 1–2. – С. 118.
3. Положення про порядок обліку, зберігання, списання та використання військового майна у Збройних Силах: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2004 р. // Офіційний вісник України. – 2000. – № 32. – Ст. 1366.
4. Порядок реєстрації військових частин як суб'єктів господарської діяльності у Збройних Силах: затв. Постановою Кабінету Міністрів від 3 травня 2000 р. № 749 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 18. – Ст. 752.